

Červen 2023

VEJROSTNÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY BRNO, VEJROSTOVA 1

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři,

blíží se konec školního roku a my jsme pro Vás připravili poslední letošní číslo časopisu Vejročník.

A o čem si v tomto čísle přečtete? Dozvíte se (nebo si připomenete), jaké je to vlastně být sedmákem; přečtete si pár zajímavých vět o fyzice; zjistíte, jaké následky pro Vás může mít prokrastinace, a na závěr objevíte sílu umělé inteligence.

Rád bych se s Vámi rozloučil, protože odcházím na střední školu a na mé místo nastoupí nový šéfredaktor. Mému nástupci přeji hodně štěstí a mnoho kreativních redaktorů.

Na závěr bych si vypůjčil slova pana učitele Mikuláška...

Držte se!!!

Daniel Vaněk 9.C

Obsah

Slovo šéfredaktora.....	2
Obsah.....	2
Jak těžké je být sedmákem?.....	3
Pár vět od našich redaktorů.....	4
"Zakopneš, spadneš, umřeš... a za všechno může fyzika".....	6
Člověk versus počítač.....	8
Na slovíčko?.....	10
Hlášky nejen ze školních lavic.....	11

Jak těžké je být sedmákem?

Foto Martin Silly

První očekávání začínají už na konci šesté třídy, kdy si myslíte, že sedmička bude fajn a že se na druhém stupni budete cítit jako doma. Ovšem opak je pravdou.

Velkou změnou je to neustálé přesouvání z učebny do učebny. Nyní bych si už ale nedokázal představit, že sedím celý den na jednom místě.

V sedmé třídě je toho ale víc, například volba druhého jazyka. Skoro ve všech třídách sice vítězí němčina, ale francouzština také není špatný jazyk.

V sedmičce (pro chytřejší) se také konají přijímací zkoušky na víceletá gymnázia.

Sedmá třída má i své benefity, a to povinně volitelný předmět neboli PVP. Můžeme si vybrat například angličtinu, matematiku nebo florbal.

Ale na co se všichni sedmáci a chytří šestáci těší, je lyžařský kurz tzv. "lyžák". Týdenní výlet na hory s ostatními sedmičkami je vždy úžasný!

Všichni se na něj těší, protože na zážitky poté vzpomínají spoustu dalších let. Být sedmákem je zpočátku extrémně těžké, ale po dvou až třech měsících si člověk nakonec zvykne.

Navíc máme pořád stejnou třídu ze "šestky", takže vím, že v tom člověk není sám.

Vojta Šimánek

Pár vět od našich redaktorů

Proč jste se do časopisu přihlásili?

Daniel: Na začátku všeho byla paní učitelka Zedníková, která převzala vedení školního parlamentu a přirozeně měla (a snad stále má) spoustu nápadů. Ta nám nabídla, jestli bychom se s Tomem chtěli na časopisu podílet. My jsme souhlasili. Původně měl časopis fungovat tak, že se fotky, články atd. měly posílat paní učitelce a ta by to dala dohromady. Nakonec vznikla současná podoba časopisu, která je podle mě efektivnější, jelikož se na tom může podílet více žáků.

Tomáš: Ještě než časopis plně začal, tak nám paní učitelka Zedníková, společně s Danem Vaňkem, nabídla, jestli nechceme být v časopisu. Protože nemám moc mimoškolních aktivit a chtěl jsem si nějak školu ozvláštnit, tak jsem se rozhodl, že tuto nabídku přijmu.

Vojta: Byl jsem zvědavý, co obnáší práce novináře a víte, co se říká: „Za zkoušku nic nedáš“.

Nikol: Protože jsem chtěla zkusit, jaké je to vydávat časopis a protože mám ráda pochvaly.

Martin: Chtěl jsem zažít něco nového.

Co vás na vydávání časopisu baví?

Daniel: Tak nejvíc mě baví dělat rozhovory. Například, když jsme dělali rozhovor s panem učitelem Mikuláškem do minulého čísla, tak to bylo velice zábavné. No a samozřejmě jako šéfredaktora vás musí bavit vést určitou skupinu lidí.

Tomáš: Určitě mě baví daná aktivita, to, že něco vytváříme a např. i o něčem diskutujeme. Myslím si, že to velmi rozvíjí jakési myšlení a tvořivost.

Vojta: Ten nápad a 100% náboj do tvorby. Ta kombinace různých kreativit vytváří nádherné výsledky.

Nikol: Baví mě komunikovat s lidmi a pracovat v partě.

Martin: Zábava na schůzích.

Proč tak dlouho trvá vydání nového čísla časopisu?

Daniel: Za každým vydáním je spousta práce: musí se vymyslet nápady, vyfotit fotky, nakreslit ilustrace, domluvit rozhovory, napsat články a pak to všechno dát do časopisu tak, aby to dávalo smysl. Samozřejmě všichni máme i jiné věci na práci. To všechno zpomaluje proces. Ale především kvalita je důležitější než kvantita.

Tomáš: Mnozí si možná řeknou, že vydat nějaký časopis je jen tak, ale to jsou pěkně na omylu. Ono vůbec něco vymyslet, co bude v dalším čísle, je složité. Následně trvá také nějaký čas všechny informace sesbírat a zpracovat. Korektura také trvá dost dlouho, stejně jako malé dodělávky a oprava malých chyb.

Vojta: Jak jsem již zmínil, je potřeba mít ten 100% náboj do každého čísla, aby časopis pobavil. Než se ale k tomu náboji dostaneme, chvíli to trvá.

Nikol: Protože časopis musí být kvalitní a aby byl kvalitní, tak si musíte počkat. Anebo se přihlásit a pomoci nám.

Martin: Nejprve se musí vymyslet, co v dalším čísle bude, potom to poshánět a zformulovat do textu.

Jak vás časopis obohatil?

Daniel: Vedení a práce v kolektivu mě určitě obohatilo o zkušenosti, které bych mohl využít někdy v budoucnu. Také mě hodně naučilo děláni rozhovorů a průzkumů. Celkově jsem vděčný, že jsem dostal možnost se toho účastnit.

Tomáš: Určitě mě obohatil možností pracovat s lidmi v určitém kolektivu a větší trpělivostí. Taky to je i nějaká ta zkušenost s "řízením" menší skupiny a komunikací s dalšími členy redakce. Tedy určitě mohu říct, že časopis mě dost obohatil.

Vojta: Zkušenosti s tvorbou článku. Také jsem se naučil naslouchat jiným názorům. Nasloucháním se totiž o člověku dozvíte víc, než jsem si původně myslel.

Nikol: Naučila jsem se více komunikovat s okolím a když bylo venku hnusně, měla jsem střechu nad hlavou a nebyla jsem promoklá na kost.

Martin: Hlavně mi vyplnil čas, u kterého jsem nevěděl, co dělat.

Na otázky odpověděli Daniel Vaněk, Tomáš Adam, Vojta Šimánek, Martin Silly a Nikol Hanáková

„Zakopneš, spadneš, umřeš... a za všechno může fyzika.“

Miloň Miloňovitch

Proč jste začala studovat právě fyziku?

P. uč. Balcarová: Studovala jsem gymnázium se zaměřením na přírodní vědy, kde mě hodiny fyziky vždycky bavily, měla jsem dobré známky a učivo mi dávalo smysl. Vybrala jsem si proto fyziku jako maturitní předmět, a tak mi i studium učitelství fyziky přišlo jako dobrý nápad.

P. uč. Ryšánková: Fyziku jsem začala studovat už na střední škole. Když jsem si měla vybrat maturitní předměty, zvolila jsem si fyziku. Připadalo mi, že se na ni nemusím tolik učit. U maturity polovinu věcí vymyslím a ve srovnání s ostatními předměty se učím jenom polovinu objemu učiva. Rozhodl fakt, že mi připadala lehčí.

Proč je fyzika důležitá?

P. uč. Balcarová: Každý den se setkáváme s jevy a ději, které se dají vysvětlit pomocí fyzikálních zákonů. Proto je fyzika důležitá, máme díky ní alespoň základní povědomí o tom, co jak funguje. Když pojedete na kole do zatáčky velkou rychlostí a nebudete brzdít, dost pravděpodobně se vybouráte. Bez znalosti fyzikálních zákonů poletíte k zemi. Když ale budete fyzikální zákonitosti znát, poletíte sice taky, budete ale vědět proč.

P. uč. Ryšánková: Fyzika je důležitá proto, abychom věděli, co se děje ve světě kolem nás. Abychom trochu chápali souvislosti, které vidíme v každodenním životě.

Kterou oblast fyziky máte nejraději?

P. uč. Balcarová: Dost se to mění, nejraději mám asi vždycky tu oblast, kterou zrovna v hodinách probíráme. Obecně mám ráda kapitoly, u kterých se dá něco zajímavého ukázat. A ráda vyprávím o přistání na Měsíci.

P. uč. Ryšánková: Úplně nejraději učím elektřinu a nebo kapaliny, protože s žáky mohu provádět nejvíc pokusů.

Kdo je Váš nejoblíbenější fyzik? Proč?

P. uč. Balcarová: To je hrozně těžká otázka. Oblíbený je asi Albert Einstein, bohužel k němu a jeho Teorii relativity se na základní škole nedostaneme. Einstein byl ale moc zajímavá osobnost. Říkal, že látce dobře rozumíte teprve tehdy, když jste schopni ji vysvětlit svojí vlastní babičce. Na tenhle citát si často vzpomenu. 😊

Důležitý fyzik pro nás na základní škole je určitě Isaac Newton, protože dal základ snad všem fyzikálním zákonům, a proto se bez něj a jeho poznatků neobejdeme. Můj oblíbený je také Georg Simon Ohm, vztah mezi proudem a napětím – Ohmův zákon – formuloval tak jednoduše, že ho ze začátku ani nikdo nebral vážně. Je to přitom naprosto geniální myšlenka.

P. uč. Ryšánková: To je teda těžká otázka. Asi Isaac Newton. Možná ani ne proto, že jsem s ním nejvíc obeznámená, ale hlavně proto, že fyziku chápal jako jednoduchou klasickou mechaniku, ve které se ještě všichni celkem dobře orientujeme. Na rozdíl od těch, kteří přišli třeba ve 20. století. Jejich fyzika už pro nás není tak srozumitelná.

Rozhovory vedli Daniel Vaněk, Tomáš Adam, Filip Žaloudek, Martin Silly a Nikol Hanáková

Člověk versus počítač

Jelikož se nám množí texty vymyšlené a psané počítačovými programy, rozhodli jsme se udělat pokus. Vypůjčili jsme si jednu slohovou práci žáka deváte třídy a stejné zadání jsme zadali počítači. Zadání znělo takto: napište úvahu na téma "Vítězí vždy pravda?"

Tak schválně, který text je psaný lidskou rukou deváťáka?

Vítězí vždy pravda?

TEXT 1

Otázkou je, co je to vlastně pravda? Pro začátek je důležité podotknout, že každý má svou pravdu. Tato myšlenka je základním kamenem fungováním společnosti. Proč by jinak vznikl soud, kdyby všichni lidé mysleli nad věcmi stejným způsobem? Člověk je malý pán na to, aby určil, zda existuje pravda jedna, či více. Možná je celý náš život postaven právě na hledání odpovědi na tuto otázku. Již od raného věku se snažíme rozlišit správné od špatného, abychom ukojili touhu dosáhnout spravedlnosti.

V dnešní době je kvůli velkému množství různých zdrojů často velmi těžké rozpoznat, co je pravda, a co ne. Docházíme k závěru, že pravda vítězí. Vždy je ale nutné podotknout, že zatímco jeden s touto pravdou souhlasí, druhý je s tímto názorem v rozporu!

TEXT 2

Pravda, ta neuchvátí jen mysl, ale také srdce. Je to hodnota, která má zásadní význam ve společnosti. Avšak otázka, zvítězí vždy pravda, je složitá a vyžaduje zamyšlení.

Pravda je objektivní skutečnost, která se zakládá na faktech a realitě. Je to vodítko pro naše rozhodování a jednání. Pokud se držíme pravdy, můžeme se spolehnout na to, že naše volby jsou správné a založené na pevném základě.

Nicméně, svět, ve kterém žijeme, je komplexní a plný různorodých informací. Každý má své vlastní přesvědčení a názory, které ovlivňují, jak vnímáme pravdu. Někdy se dostáváme do situací, kdy se pravdy různých lidí liší a mohou být dokonce protichůdné.

Navíc média a sociální sítě hrají významnou roli ve formování našeho názoru. Často se setkáváme s dezinformacemi a manipulací, které zkreslují skutečnost a mohou narušit pravdivost informací, kterým věříme. To nás staví před výzvu, jak rozpoznat pravdu mezi tolika informacemi.

Někdy je pravda obtížně dosažitelná, zvláště pokud záležitosti nejsou jasně definované nebo existuje mnoho různých perspektiv. V takových případech se pravda stává spornou a často je obtížné ji jednoznačně určit.

V konečném důsledku záleží na našem osobním přístupu k pravdě. Pokud jsme ochotni zkoumat fakta, naslouchat ostatním a být kritičtí vůči informacím, můžeme se přiblížit k pravdě. Je důležité být otevření novým pohledům a nezaujímat stanovisko jen na základě předsudků.

Avšak zvítězit pravda ve všech situacích může být utopií. Existuje mnoho faktorů, které mohou ovlivnit, jak je pravda vnímána a upřednostňována. Často jsou politické, ekonomické a mocenské zájmy v rozporu s objektivní pravdou. To může vést k manipulaci a zakrývání skutečnosti.

Závěrem lze říci, že pravda je cenná hodnota, která by měla být vyhledávána a hájena. Avšak ve světě, kde jsou informace rozptýlené a subjektivní názory běžné, může být obtížné určit, co je skutečná pravda. Je na nás samotných, abychom se snažili odhalit a bránit pravdě ve svém životě, ale nemůžeme předpokládat, že pravda vždy zvítězí ve všech situacích.

(Text psaný člověkem je ten první.)

Na slovíčko?

Dělají vám doma radost nějací mazlíčci?

Když nepočítám slepice na zahradě, tak jediné děti.

Máte sourozence?

Sestru – dvojče.

Jak trávíte volný čas?

Volného času mám poskrovnu, protože rozvážím každý den děti na tréninky, ale když mám náhodou chvílku, tak ráda chodím na kolo.

Co vás bavilo, když jste byla malá?

Sport, hlavně jachting.

Váš nejoblíbenější český film?

Asi Vesničko má středisková.

Proč učíte právě matematiku, informatiku, robotiku?

To tak nějak vyšlo samo. 😊

Máte raději informatiku nebo robotiku?

Ještě nevím, s robotikou začínám, ale je to nové, takže zatím mě to asi baví víc než informatika. Až budu shánět poztrácené součástky k robotům, bude to asi horší.

Kdybyste nebyla učitelkou, čím byste byla?

Sportovní trenér.

Jaké je to být vyučujícím a zároveň rodičem dětí na stejné škole?

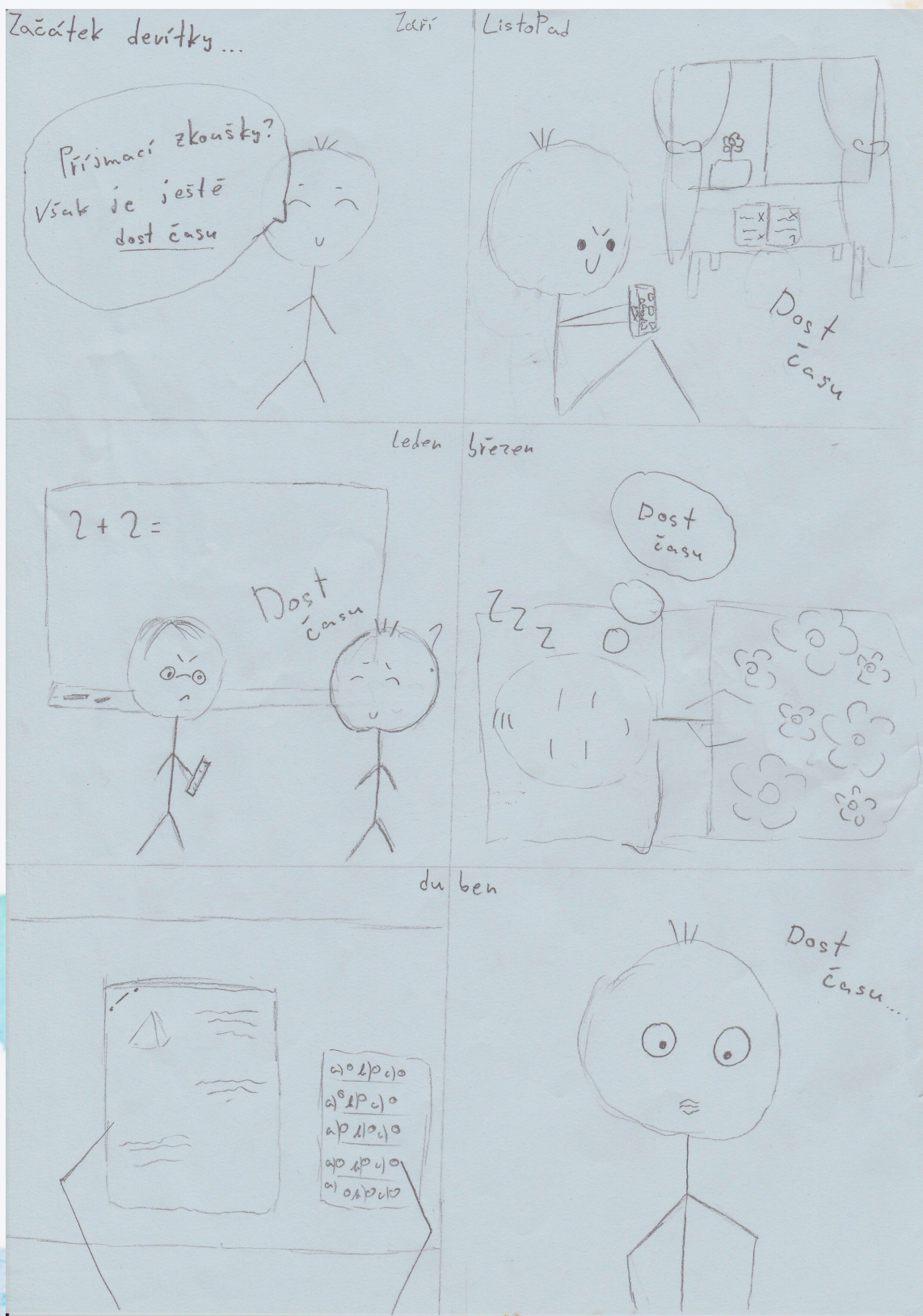
Nic moc. Snažím se, aby to vypadalo, že tyto děti ke mně vůbec nepatří. 😊

Vaše otázka pro dalšího: Také se ti pořád záhadně ztrácejí propisky?

Rozhovor vedli Nikol Hanáková, Martin Silly, Filip Žaloudek

(V minulém čísle jsme na slovíčko pozvaly paní učitelku Půžovou)

Hlášky nejen ze školních lavic

Komiks nakreslila Veronika Žytarová

Šéfredaktor: Daniel Vaněk

Zástupce šéfredaktora: Tomáš Adam

Korektura, grafika, poradce: Mgr. Hedvika Bosáková

Redaktoři: Daniel Vaněk 9.C, Tomáš Adam 9.C, Veronika Žytarová 8.B,
Nikol Hanáková 6.D, Filip Žaloudek 6.D, Martin Silly 6.D,
Vojta Šimánek 7.B

Ilustrace@foto: Nikol Hanáková 6.D, Filip Žaloudek 6.D, Martin Silly
6.D

Náklad 70 výtisků, vydáno dne 13. 6. 2023

Příjem příspěvků: vejrostnik@gmail.com

Adresa redakce: Základní škola Brno, Vejrostova 1, příspěvková
organizace